

Athiná Papadaki

Greece

Translated by David Connolly

POETRY
INTERNATIONAL
ROTTERDAM

**31^e Poetry
International Festival**

17 t/m 23 juni 2000
Rotterdamse Schouwburg

Κατάσαρκο ποίημα

Όλα από μια κλωστή κρέμονται ως και τα δέντρα,
όταν άόρατα μετακινούνται
τη θέση τους δίνοντας στη θηλυκή φύση του αέρα,
να γεννηθεί ξανά ένας αιώνας χλωροφύλλης.
Οι πεταλούδες ανεβάζουν τη στάθμη της άνοιξης
από λουλούδι σε λουλούδι
μετακινείται η αιωνιότητα,
αλλά με την πραγματικότητα του πάγου χτυπά.
Ελαφρά υψώνεται το νερό
παίρνοντας βέρες απ' τα δάχτυλα,
ενώ κορίτσια λογοδοτούν στον καθρέφτη τους
μέχρι να γίνουν νύφες.
Με τις αισθήσεις σκοτεινές κάτω απ' τ' αστέρια,
τα όνειρα.
Διατελούμε δρομείς προς την αγέννητη γλόη του
κόσμου.

POEM CLINGING TO THE SKIN

Everything hangs by a thread even trees,
when invisible they move
giving their place to the breeze's female nature,
that an age of chlorophyll may be born once again.
The butterflies raise the level of spring
from flower to flower
eternity moves,
yet strikes with the reality of ice.
The water rises slightly
removing rings from fingers,
while girls give account to their mirrors
before becoming brides.
With their dark sensations beneath the stars,
dreams.
We act as runners towards the world's unborn verdure.

Ευδοκία

Μεγάλο αίνιγμα ο Απρίλιος μες στο μυαλό.
Όλα σε τάξη κι όμως σκορπισμένα,
παράφορα και προς το βράδυ άφωνα μηδενικά.
Κάθε τι ακριβαίνει μέσα στη σιωπή.
Εκεί ανήκουν οι ταγμένοι,
παράδειγμα οι νοικοκυρές όταν σκυφτές μαζεύουνε
των τραπεζιών τα ψίχουλα
κι ύστερα στα πουλιά τα πετούν,
μήπως βγάλει φτερά η καθημερινότητα.
Αλλά το θάμβος είναι ακόπαστο,
κάθε στιγμή όλα συμβαίνουν λες σε πεδίο βολής.
Αν χαλαρώσω.
Προς θεού την καθημερινή παρθενικότητά μου,
λέει ρουτίνα ως και το ψωμί.

EVDOKIA

April is such an enigma in the mind.
All in order yet scattered,
impassioned and towards evening speechless noughts.
All things acquire value in silence.
It's here that the devoted belong,
housewives for instance when, stooping, they gather
crumbs left on tables
then throw them to the birds,
perhaps the daily round might sprout wings.
But the dazzle is tireless,
every moment everything happens as if on a firing range.
If I were to relax.
Heavens, my daily chasteness
calls even bread routine.

Παράκληση

Ένα κεράκι άναψα στο χάραμα του κόσμου
κι είδα τη ρίζα του νερού
όπου το άνθος άυλο
ακόμα μες στη ζυγαριά της χλωροφύλλης
και των αρωμάτων.
Το τίποτα το παν κάνω ν' αρθρώσω
Κύριε, μην προσδοκάς τόσα απ' τα νιάτα μου
γιατί νεότερη αν γίνω θα πεθάνω.

SUPPLICATION

I lit a candle to the dawn of the world
and I saw the water's root
with the flower immaterial
still in the scales of chlorophyll and scents.
I try to articulate the nothing the all
Lord, don't expect so much of my youth
for if I get any younger I'll die.

Σπάνιο είδος

Κλέβοντας τριαντάφυλλα απαγάγω σκιές.
Θεέ μου, θυμήσου με
όταν με λάφυρα ρόδα κινάω
– για πού;

RARE SPECIES

In stealing roses I kidnap shadows.
Lord, remember me
when with plundered blooms I set out
– for where?

Η μέσα μάνα

Τόσο διάφανα όνειρα διέπραξα
με πήρε και με σήκωσε ο κόσμος.
Θες ορκισμένη θες ταγμένη,
λες και το ριζικό γνώριμο και βατό,
στη μέσα μάνα έφτασα
από την πέτρα βγάζω μέλι.
Αν κάτι παραμένει εντός μου αθάνατο, είναι η ουτοπία.

THE MOTHER WITHIN

So clear where the dreams I committed
the world took me and raised me up.
Call it sworn or pledged,
as if the fate were familiar and straight,
I arrived at the mother within
I get honey out of stone.
If there's anything still immortal within me, it's utopia.

Η άλαλη άλλη

Σπίτι σε πορφυρένια πέτρα σκαλισμένο,
φερμένη από σαράντα κύματα
ποια ζει μέσ' από μένα,
ποιας προσευχή ακούστηκε
κι εγώ στα δώματα κυκλοφορώ
φως και νερό.

Οι τοίχοι τέσσερις
και μέσα ανθίζοντας αργά να μαθαίνω
πως το άρατο φυλλορροεί.
Σοβάδες απ' τα όνειρά της στα σεντόνια μου
πολλές ζωές στον ίδιο βίο
μηνάει η ασώματη.
Εγώ φοράω τα ενδύματά της
ανήλιαγα κι αστραφτερά μες στα συρτάρια.
Ένα για τα μεσάνυχτα, άλλο για την αυγή
κι όλα για την κατοπινή μου.

Στον εξώστη ορθή
με κυκλώνουν όρη
σχεδόν μ' αγγίζουν οι πλαγιές με ρίγανη, θυμάρι.
Ως κάτω ο ελαιώνας πατριαρχικός
κι η θάλασσα ελαφρότερη της μοίρας.

THE WORDLESS OTHER WOMAN

House carved in purple stone,
brought by a sea of troubles
which woman lives through me
which woman's prayer was heard
while in the chambers I circulate
as light and water.

Four walls
and me within blossoming slowly learning
that the invisible sheds leaves.
Plaster fallen from her dreams on my sheets
incorporeal she sends word
of many lives in one.
I wear her dresses
sunless and glittering in the drawers.
One for midnight, another for daybreak
and all for the next woman after me.

Standing on the balcony
I'm surrounded by hills,
the slopes of marjoram and thyme almost touching me.
Patriarchal the olive grove all the way down
and the sea lighter than fate.

Άκηπος κήπος

Μεταμορφώσεις ιερότατες κάτω απ' το φως
του ήλιου,

το χλωρότατο σε ξερό
εκεί όπου περίμενες κάποιαν ανθοφορία.

Ανοίγεις το παράθυρο,
όλα του χώματος στα μαύρα
λες κι ο ανθώνας ασκητεύει.

Όμως εδώ το ρόδο
με πολύφυλλες τις αμαρτίες θα υψωθεί
απ' το άρατο νωπό.
Άκηπος κήπος.

GARDEN WITH NO GARDEN

Metamorphoses sacred in the sunlight,
from so verdant to dry
where you were expecting flowering.

You open the window,
all things of earth in black
as if the flowers had turned ascetic.

Yet here the rose
with leafy sins will rise
from the invisible damp.
Garden with no garden.

Ο στολισμός του γεύματος

Αλλά τι είναι η πείνα;
Τα λαγωνικά με το βασιλικό ασπρόμαυρο
από σκόνης γκρεμούς
ερχόμενα και με άλματα
το ακίνητο θήραμα
αιφνίδια με ρίγος τρόμου κηλιδώνουν.

Το αίμα χάνεται σε μυρωδικά και ατμούς,
στη λαμπερή τραπεζαρία
με πορσελάνης συμπεριφορά,
τριάντα πόντοι μόνο το μαχαίρι απ' το πιρούνι.
Γεύση άορατη προσφερόμενη σε δαντέλα ορατή,
με άνθη, οίνο και πουλιά.
Υψη αλωμένη από την ύλη
μέχρι τα έσχατα του σκελετού,
το αδηφάγο αδημονεί κι ορίζει θνητή τη ζωή μας.

THE MEAL'S TRAPPINGS

So what is hunger?
Hounds with royal patches
coming with leaps
from the chasms of dust
suddenly stain the fixed prey
with fear's tremor.

The blood disappears in spices and steam,
in the shiny dining room
with porcelain manners,
the knife twelve inches no more from the fork.
Invisible taste served on visible lace,
with flowers, wine and fowl.
Matter seized from matter
as far as the skeleton's ends
the voracious can't wait and makes our life mortal.

Της ανθρωποφαγίας

Σας προσκαλώ σεμνά σε αταξία μέταξας.
Μπουφέδες ηδονής στον κήπο
με υφάσματα ψυχρά και κρύα πιάτα,
χωρίς αηδόνια αλλά η μουσική κορδέλες
να λιχνίζει τα όνειρά σας.
Σε κύκλους ευθυμίας σιτιστής αόρατος,
μες στον ιχθύ
στα δημητριακά
στον αναμάρτητο οίνο.
Μύσχος κι αμνός ταριχευμένοι με μπαχαρικά
κάτω απ' το ασταθές γαλάζιο.

Όλα στρωμένα, τέλεια και άθικτα
και μόνο η προσφορά κινούμενη,
ο αττικός δεκαπενταύγουστος Παλλάδας,
μ' εδέσματα αποφασισμένα για ν' αναλωθούν,
αλλά το νέο θήραμα κρυμμένο,
όλο τραβάει να ξεφύγει μα δεν φτάνει να πατήσει
τα νερά.

Πανσέληνος και τι να της καταλογίσεις;

Σας προσκαλώ σε τόπο πράο
μ' ανυπάκουο προς το χάραμα,
όταν θύματα καταστόλιστα παίρνουν το αίμα πίσω
απ' τα χορτάρια

και ως βρέφη πάλι και ξανά
προς τη θεία τροφή μουγκρίζοντας,
μένει η χλόη απορημένη και φρεσκοτάτη,
λες και ποτέ δεν θάφτηκε εντός της
ύλη με, ή χωρίς, δορά.
Έχει ο θεός, μα πώς λαμβάνει;

Με κοραλλένιο στρίφωμα θα σας υποδεχτώ.
Κι απάνω στο χαιρετισμό θα με καταβροχθίσετε,
πρώτα οι καρποί των χεριών.
Αστή και δεν θ' αναδυθώ.

ON ANTHROPOPHAGY

I humbly invite you all to silk's disarray...
Buffets of pleasure in the garden
with cool fabrics and cold plates,
with no nightingales but the music ribbons
winnowing your dreams.
In merriment's circles an invisible quartermaster,
in the fish
the cereals
the sinless wine.
Calf and lamb cured with spices
beneath the changeable blue.

All laid out, perfect and untouched
and only the serving moving,
Pallas the Attic Assumption,
with dishes determined to be consumed,
but the new prey concealed,
ever straining to escape but unable to walk on water.
A full moon and what can you blame it for?

I invite you all to a place that's mild
but disobedient towards dawn,
when victims bedecked get even with the grass
and as babies once more
bellowing at the divine fodder,
the grass remains perplexed and fresh
as if matter with or without a hide
had never been buried within it.
God will provide, but will he receive?

I'll welcome you with a coral hem.
And at the moment of greeting you'll devour me,
first the wrists.
A bourgeois woman I won't rise up.

Quotation of sources:

'Ash and Ash Again', 'Poem clinging to the skin', 'Evdokia' from: *Sleepless Woman of the Skies*, 1995.

'Supplication', 'Rare species', 'The Mother Within', 'The Wordless Other Woman', 'Garden with no Garden', 'The Meal's Trappings', 'On Anthropophagy' from: *In the Balcony's Realm*, 1998.

Some corrections were made in the original poems on request of the author.